

mindre der er særlige Forhold til Stede, som kan fritage dem. Det vil blive et meget stort Arbejde, og jeg billiger derfor ganske Bestemmelserne i § 4 om, at Omkostningerne derved skal afholdes med Halvdelen af Statskassen.

Maa jeg saa endnu kun gøre en Bemærkning angaaende Bestemmelserne i § 2, hvor der er Tale om Brødkorn og Saasæd. Det staar lidt tvivlsomt for mig, om det egentlig har været rigtigt at tage Saasæden med. Saasæden nævnes kun i 1ste Stykke, men ikke under b., formentlig maa det skyldes en Forglemmelse eller den Omstændighed, at man ikke anser det for nødvendigt, thi givet er det vel, at Saasæden skal beregnes i alle de Tilfælde, som nævnes i § 2. Jeg vil imidlertid gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at vi her for Saasædens Vedkommende kommer ind paa en Dobbeltgodtgørelse, det kan ikke undgaa, hvis der ikke træffes særlige Bestemmelser. Hvis jeg — og det passer netop paa mit Tilfælde — i Efteraaret har købt Saasæd, har jeg naturligvis haft hele min egen Høst at aflevere til Mølleren og kan altsaa nu, naar denne Lov gennemføres, faa en Attest fra Mølleren for, at jeg har leveret saa og saa megen Hvede. Det er ganske lige ud ad Landevejen. Men den Mand, som har solgt Saahvede til mig og til en Del andre Landmænd, kan ligeledes komme med Bevis for, at han har solgt Saasæd, og faa Godtgørelse. Der vil altsaa her i adskillige Tilfælde fremkomme en Dobbeltgodtgørelse, medmindre der træffes en særlig Bestemmelse desangaaende, eller medmindre den højtærede Minister i et eventuelt Cirkulære om Sagen vil slaa fast, at dette skal fortolkes paa den Maade, at de, som har købt Saasæd, skal trække det fra i det Beløb, som ellers kunde tilkomme dem. Jeg gør opmærksom herpaa, fordi det Forhold, at forskellige Mænd er blevet begunstiget med nogle faa, 10—20 Kr., hører til den Slags Ting, der undertiden, naar det kommer frem, kan vække Misfornøjelse og Kritik, og det er ikke Ulejligheden værd at faa den Slags Kritik frem.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Hvis der ikke fra anden Side fremsættes Ønsker i saa Henseende, vil der ikke fra vor Side blive stillet Forslag om Nedsættelse af Udvalg; jeg tror, at vi meget vel kan gennemføre denne Sag uden at gøre den til Genstand for nærmere Drøftelse i et Udvalg, medmindre der under Forhandlingerne skulde

fremkomme Udtalelser, som kunde nødvendiggøre Udvalgs Nedsættelse. Inden jeg slutter, vil jeg imidlertid gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Den højtærede Minister vil sikkert erindre, at vi i November 1914 behandlede et lille Lovforslag om Straf for Overtrædelse af de ifølge Lov af 7. August 1914 truffne Foranstaltninger. Forholdet var det, at ved Gennemførelsen af den nævnte Lov var det foreglet at indføre Bestemmelse med Hensyn til Straf, og for at afhjælpe denne Mangel blev der forelagt et lille Lovforslag, angaaende hvilket der her i Tinget blev afgivet en kort Betænkning den 13. November 1914. I det Udvalg, som behandlede dette Spørgsmaal — ganske kort for øvrigt — blev der truffet den Aftale med Indenrigsministeren, at Landmændene skulde have Lov til uden nogen som helst Indskrænkning til Foderbrug at anvende 3 pCt. af deres Avl, altsaa Brødkorn, Rug og Hvede, selvfølgelig Smaasæd og i det hele taget Varer, som ikke egnede sig til Brødkorn. Det er givet, at det var en Aftale. Den Aftale blev truffet i Udvalget, og den blev gentaget her i Salen under Forhandlingerne. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han mener, at han har holdt den Aftale, som den Gang blev truffet.

Olufsen: Under Trykket af de foreliggende Omstændigheder skal ogsaa jeg tilsige mit Partis Støtte til det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, skønt vi jo ikke har været Tilhængere af den Maade, hvorpaa Understøttelserne til Svineavlsproducenterne er foregaaet. Allerede i 1916 den 7. April skete der Henvendelse fra Indenrigsministeren til Finansudvalget, og Svaret foreligger i de Bemærkninger, som følger med Lovforslaget, som det blev fremsat i Folketinget. Der staar der følgende, som jeg med Formandens Tilladelse vil oplæse: „Det konservative Folkepartis Finansudvalgsmedlemmer udtaler, at man ikke kan give Tilslutning til denne Regulering. Vi antager, at Formaalet med Regeringens Henvendelse er at hindre Nedgang i Svineproduktionen, men dette kan efter vor Formening bedst ske ved, at Differencen mellem den engelske Pris og Maksimalprisen herhjemme godtgøres Producenterne. Denne Vej gør det muligt at give Konsumenterne Varen til en rimelig Pris uden et indviklet Tilskudssystem til Raastofferne samtidig med, at det vil fremme Svineproduktionen. Vi er i øvrigt villige til yderligere Forhandling“. Nu